

MINIUM QUIDEM PERCEP- TIO SENSUM. ITA SPONTE AC NATURALITER

quibusdā uiuentib; ad est. ut sine his animal n̄ possit intelle-
gi. Sed non eque eorundem cognitio ac firma perceptio
animum inuestigatione colligitur. Illaboratū ē enī qđ sen-
sum percipiendis sensibilib; reb; adhiberi. Que uero sit ipsorū
sensuū scđm quos agimus natura. quę rerū sensibilū pprietas. id non obuium
neq; cui libet explicabile ēē potest. nisi quę conueniens inuestigatio. ueritatis
contemplatione direxerit. Ad est enim cunctis mortalib; uisus. qui utrū ueni-
entib; ad uisum figuris. an ad sensibilia radis emissis efficiat. int̄ doctos quidē dubi-
tabile est. vulgū & ipsa quoq; dubitatio p̄terit. Rursus cū quis triangulū respic̄.
t quadratū. facile id qđ oculis intuet̄ agnoscit. sed quę nā quadratū t̄ triangulū
sit nat̄ra. ^{ad disciplinatio} a mathematico necesse ē petat. Idem quoq; de ceteris sensibilib; dici
potest. maximeq; de arbitrio auris. quarū uis ita sonos capiat. ut non in debis
iudiciū capiat. differentiasq; cognoscit. uerū etiā delectetur sepius. si dulces.
coaptatiq; modi sunt. Angatur & si dissipati. atq; incoherentes feriant sensū.
Vnde fit. ut cū sint quatuor ^{quadrati} mathematicos discipline. ceterę quidē in inuestigati-
one ueritatis laborent. musica & n̄ modo speculationi. uerū etiā moralitati
ē iuncta sit. Nihil ē enī tam ppriū humanitati quā remitti dulcib; modis
astringi cōtrariis. Id non in se se in singulis t̄ studiis t̄ statib; tenet. uerū per
cuncta diffundit studia. Et infantes ac iuuenes. nec ā etiā senes ita naturalit̄
affectu quodā spontaneo modis musicis adiungunt. ut nulla omnino sit
aetas. quę acantilenę dulcis delectatione seiuncta sit. Hinc etiā int̄ nosci
potest. quod n̄ frustra a Platone dictū sit. mundi animā musica ē ueniētia
fuisse ē iunctam. Cū enī eo qđ in nob; ē iunctū. conuenientq; coaptatū. illud ex-
cipimus qđ in sonis apte conuenientq; ē iunctū ē. eoq; delectam̄. nos quoq; ipsos
eadem similitudine. ^{t̄ coaptat} cōparatōs ēē cognoscim̄. Amica ē enī similitudo. dissimili-
do odiosa atq; contraria. Hinc etiam morū quoq; maxime p̄mutationes fiunt.
lasciuus quippe anim̄ t̄ ipse lasciuiorib; delectatur modis. t̄ sepe eosdē audiens.
emollit. at. frangit. Rursus asperior mens t̄ incitatorib; gaudet. t̄ incitati-
onib; asperat. Hinc ē qđ m̄. etiā musica. gemmū uocabulo designati sum. Viridi
modus. & frigidus. quo enī quasi una quęq; gens gaudet. eodē modus ipse voca-
bulo nuncupat. Gaudet ū gens modis morū similitudine. neq; enī fieri potest

quasi si loco musica enchiridis apud scilicet
Wolffhelmi de musica musicae artis

REGIN B

elf. 72 Gnd. let

fr. 1^a

Nimirū id & iā omnis & talis patitur omnisq; sexus.

Quæ licet suis actibus distributa sint

una tamē musicę delectatione cūiuncta sūt. Quid enim sit cū inflatib; luct' ipsos modulante dolentes: qđ maxime muliebre ē. ut cū cantico quodā dulcior fiat causa deflendi. Id v' & iā antiquis fuit in more. ut cantus tibi; luctib; p'iret. testis ē papini staci hoc versu. Cornu graue mugit ad iunco. tibia. cui teneros suetū pducere manes. Nam & qui suauit' canere nō potest. sibi tamē aliqđ canit. nō qđ eū aliqua uoluptate id qđ canit afficiat. sed qđ quandā insitā dulcedinē ex animo pferentis. quo quom' pferat delectat'. Nonne illud & iā manifestū ē. in bellū pugnantiū animos turbare cymine accendi. Qđ si ueri simile ē ab animi pacato statu. quēquā ad furorē atq; ad iracundiā posse pferri. nō est dubiū qđ cū turbat' mentis iracundiā. t' nimia cupiditatē. modestior modus possit astringere. Quid qđ cū aliquis cantilenā libenti aurib; atq; animo capere. ad illud & iā nō sponte cūerit'. ut motū qđ aliquē similem audiat cantilenę corp' effingat. & qđ omnino aliqđ melos auditū sibi. minor animus ipse decerpbat. Ut ex his omnib; pspicue nec dubitant' appareat. ita nob' musicā naturalit' ēē cūiunctā. ut ea nesi uelū quidē carere possim'. Quo circa uttendenda vis ē mentis. ut id qđ natura ē insitū. sciencia qđ possit cōp' hēnsū teneri. Si ē enī in visu quoq; nō suffic' erudit' colores formasq; cōspicere. nisi etiā quę sit horū pprietas uestigauerint. sic nō sufficit cantilenis musicis delectari. nisi & iā quali int' se cōiunctę sint uocū pportione discat'.

II. TRIS ESSE MUSICAS. IN QUO DE NI MUSICÆ

incipio igit' de musica differenti. illud interim dicendū uidet'. quot musicę genera ab ei' studiosis cōp' hēsa ēē nouerim'. Sunt autē tria. & prima quidē mundana ē. Secūda humana. Tercia quę in quib; dā cōstituta ē instrumētis. ut in cithara t' uirib; ceterisq; quę cantilenę famulant'. Et primū ea quę ē mundana in his maxime pspicienda ē. quę in ipso celo. t' cōpage elementorū. t' temporū uarietate uisunt'. Qui enī fieri potest. ut tā uelox celi machina. tacito silentiq; cursu moueat'. Et si ad n'ras aures sonus ille nō puenit. qđ multis fieri de causis necesse ē. nō poterit tamē mot' tā uelocissim'. ita magnorū corporū. nullos omnino sonos ciere. cū p'sertim tanta sint stellarū cursus cōp' tione cūiuncti. ut nihil eque cōp' aginātū. nihil ita cōmissū possit intellegi. Namq; alii excelsiores. alii inferiores feruntur. atq; ita omēs aequali incitatione uolunt'. ut p' dispares in equalitates. rati' cursuū ordo ducat'. Vnde nō potest ab hac celesti uertigine. rati' ordo modulationis absistere. Iā v' quatuor elementorū diuersitates. contrariasq; potentias. nisi quedā armonia cūiungeret. qui fieri posset. ut

Gr.elf. 72 Gr. d. lat.